

Dosarul nr. 2ra-1711/20

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul Cantemir (jud. S. Caitaz)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco)

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”

în cauza civilă la cererea Mariei Platon cu privire la constatarea faptului înregistrării căsătoriei

împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și menținută hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Cahul sediul Cantemir, prin care cererea a fost admisă

constată:

La 26 septembrie 2019, Maria Platon, persona interesată IP „Agenția Servicii Publice” a depus cerere cu privire la constatarea faptului înregistrării căsătoriei.

În motivarea cererii a invocat că la 22 octombrie 1979, a înregistrat căsătoria cu Piotr Derega, cu care au convețuit 5 ani de zile, ultimul decedând la XXXXX.

În anul 1988, l-a cunoscut pe Pavel Platon, cu care la 9 decembrie 1989, a înregistrat la Sovietul sătesc Tartaul raionul Cantemir căsătoria trecută în registrul actelor de stare civilă la nr. 03, după căsătorie a consimțit să poarte numele de familie Platon.

La XXXXX, în familia lor s-a născut fiul Ruslan Platon.

La XXXXX, soțul Pavel Platon a decedat.

Astfel, fiul lor Ruslan Platon a acceptat succesiunea testamentară după decesul tatălui său Pavel Platon.

La оформirea notarială a moștenirii notarul a solicitat fiului și certificatul de căsătorie al părinților.

Certificatul de căsătorie a fost apreciat ca fiind fals, pe motiv că ar fi fost eliberat de către oficialul primăriei fără a fi întocmit respectivul act de stare civilă.

În legătură cu aceasta, dânsa s-a adresat cu o cerere privind reconstituirea actului de stare civilă la Serviciul stare Civilă Cantemir, iar prin avizul din 20 septembrie 2019, organul de stare civilă i-a refuzat reconstituirea actului de stare civilă, motivând prin aceea că în urma verificării registrelor actelor de stare civilă pe Primăria Tartaul raionul Cantemir anii 1987-1991 care s-au păstrat integral, a fost constatat că actul de căsătorie lipsește, recomandând să se adreseze în instanța de judecată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. c) CPC.

A solicitat constatarea faptului înregistrării căsătoriei dintre ea și fostul ei soț Pavel Platon, care a avut loc la Sovietul sătesc Tartaul raionul Cantemir la 9 decembrie 1989.

Prin hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătorei Cahul sediul Cantemir, a fost admisă cererea Mariei Platon.

A fost constatat faptul înregistrării căsătoriei între Pavel Platon și Maria Platon (Derega) la Sovietul sătesc Tartaul raionul Cantemir la data de 9 februarie 1989.

Prin decizia din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat temeinicia cererii petiționarului Maria Platon, având în vedere faptul că prin avizul eliberat de către Serviciul Stare Civilă Cantemir la 20 septembrie 2019, se confirmă imposibilitatea reconstituirii actului de căsătorie din 9 februarie 1989, dintre Maria Platon și Pavel Platon, care a avut loc la Sovietul sătesc Tartaul raionul Cantemir.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că actul de căsătorie din 9 februarie 1989 dintre Maria Platon și Pavel Platon, care a avut loc la Sovietul sătesc Tartaul raionul Cantemir se confirmă prin copia adevărului de căsătorie V-BM nr. 348499, eliberată la 9 februarie 1989, de către Sovietul sătesc Tartaul raionul Cantemir, copia buletinului de identitate a petiționarei Maria Platon, eliberat la 28 septembrie 2009, cu mențiunea despre înregistrarea căsătoriei cu Pavel Platon, la data de 9 februarie 1989 în Fișa de însoțire, certificatul nr. 646 din 24 august 2018, eliberat de Primăria sat. Tartaul raionul Cantemir.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au constatat fără dubii și cert faptul că a avut loc înregistrarea căsătoriei din data de 9 februarie 1989 dintre Maria Platon și Pavel Platon, la Sovietul sătesc Tartaul raionul Cantemir.

La 19 octombrie 2020, IP „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emitea unei noi decizii de respingere a cererii depusă de Maria Platon.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerând eronată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare, bazată pe interpretarea eronată a prevederilor legale referitoare la înregistrarea căsătorie de către Primăria sat. Tartaul r-nul Cantemir la data de 9 februarie 1989 între Pavel

Platon și Maria Platon (Derega), în cazul constatării lipsei actului de căsătorie în fondul de arhivă.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel au argumentat temeinicia cererii petiționarei, din considerentul existenței certificatului de căsătorie seria V-BM nr. 348499 eliberat la 9 februarie 1989 de Primăria sat. Tartaul r-nul Cantemir, certificatului nr. 646 din 24 august 2014 eliberat de Primăria sat. Tartaul r-nul Cantemir, copiei buletinului de identitate a Mariei Platon și extrasului din registrul de evidență a gospodăriilor pe sat. Tartaul r-nul Cantemir pentru perioada anilor 1991-1994, însă niciunul dintre documentele specificate nu face referire în concret la înregistrarea căsătoriei la organele de stare civilă.

A reiterat circumstanțele potrivit cărora dovada încheierii căsătoriei la organele de stare civilă poate fi efectuată doar cu actul de căsătorie deținut în fondul de arhivă al IP „Agenția Servicii Publice” în baza căruia organele de stare civilă eliberează certificatul (duplicat) de căsătorie.

Astfel, în cazul constatării lipsei actului de căsătorie în fondul de arhivă se consideră că acesta nici nu a existat niciodată, respectiv, constatarea faptului înregistrării căsătoriei fiind neîntemeiată și lipsită de argumente doveditoare.

Din considerentul că registrele actelor de căsătorie pe sat. Tartaul r-nul Cantemir sunt păstrate integral și acestea nu atestă înregistrarea căsătoriei lui Pavel Platon și a Mariei Platon, faptul neatestat nu poate fi supus înregistrării în ordine de reconstituire.

Prin urmare, solicitarea constatarii faptului care nu a fost supus niciodată înregistrării de stat este lipsită de temei legal, motiv pentru care solicitarea petiționarei în procedură judiciară specială cu privire la constatarea faptului înregistrării căsătoriei este neîntemeiat.

A reținut că prezentarea extrasului din registrul de evidență a gospodăriilor sovietului sătesc Tartaul r-nul Cantemir pentru perioada anilor 1991-1994, confirmă doar faptul că soții au dus o gospodărie comună, fiind în relații de concubinaj și nicidecum înregistrarea căsătoriei la organele de stare civilă.

La 10 noiembrie 2020, în adresa Mariei Platon și avocatului Sava Baciș a fost expediată copia cererii de recurs depusă de IP „Agenția Servicii Publice”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 108), fiind recepționată de către avocatul Sava Baciș la 13 noiembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 109), iar corespondența expediată în adresa Mariei Platon a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „plecat” (f. d. 110).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 6 august 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 99), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 octombrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu